

Utisci sa časa

Danas smo na času pričali o pesmi „Jetrvica adamsko koleno“. Iako je pesma tužna i emotivna, ja nisam osetila jake tužne emocije. Zašto? Zato što se Koviļjka prema Mirku ophodila kao da joj je rođeni sin. Vinka pre svoje smrti nije tražila mnogo, ona je štaviše tražila de se primeti kako je njen sin siročće. Na mene je najjači utisak ostavilo to što se Mirko nakon, Marinkove smrti, i povratka iz careve vojske, vrato svojoj strini Koviļjki. Na času smo malo pričali i o dragim osobama i važnim trenucima u životu. Dok smo pričali o tome u glavu mi je nadošlo mnogo divnih događaja, a setila sam se i mnogo važnih osoba u mom životu. Šetila sam se nečega što mi je mama pričala, a podseća na događaj iz pesme.

Mama mi je pričala da, kad je otac mog dede bio negde u ratu, moj deda se uželeo svog oca, a jedan Italijan svog sina i onda su se tako našli kao otac i sin. Mene je taj događaj podsetio na pesmu. Na času mi je bilo divno i volela bi da više puta imamo takve časove kada otvoreno pričamo jedni sa drugima.

